

ENCORE FILM

keuze van De Morgen maandag: muziek dinsdag: film donderdag: podium vrijdag: expo

HET INTERVIEW

Franse cinéaste **LEA FEHNER** vertelt over haar debuutfilm 'Qu'un seul tienne et les autres suivront' ★★★

Voor mij is de gevangenis een plaats waar democratie op grenzen botst

en zou *Qu'un seul tienne et les autres suivront*, de merkellijke want zeer twassen ogende debuutfilm van de jonge Franse scenariste en cineaste Lea Fehner (*1981), makshalve een vangenisfilm kunnen semen. Niet in het minst dat alle personages op n of andere manier met t penitentiaire universum contact komen, ook zij e er alleen maar op bezoek omen. "De gevangenis is k een plaats waar onze mocratie tegen haar eigen enzen opbotst", zegt Léa hner. "En ik vind het langrijk dat dergelijke aatsen niet buiten ons ikveld blijven."

ER JAN TEMMERMAN

se film is opgebouwd uit drie haallijnen, die naast en door ar verteld worden en pas lemaal op het einde samenko en op een plaats waar de diver protagonisten voordien reeds kele keren geweest zijn: de

andere titel gezocht. Iets eenvoudigers. Iets dat beter op een affiche zou passen (lacht). Maar het is ons niet gelukt. De titel verwijst naar moed en vastberadenheid, want de mannen en vrouwen die mij tot dit verhaal en deze film geïnspireerd hebben; hadden inderdaad veel moed, veel kracht en ook veel waardigheid. In die zin is het inderdaad een soort oproep, een aansporing om weerstand te bieden. Een soort mantra die men kan blijven herhalen. En ik hou ook van het mysterieuze karakter van de titel, omdat men zich bijvoorbeeld de vraag kan stellen welk personage volhoudt en welk personage nadien dat voorbeeld volgt. Zelf ken ik het antwoord niet, maar elke keer dat ik na de film met het publiek praat, merk ik dat iedereen zijn eigen idee heeft van wie de volhouder is. En meer algemeen hou ik wel van filmtitels die eigenlijk zinnen zijn, zoals *Ceux qui m'aiment prendront le train* van Patrice Chéreau en *De battre mon coeur s'est arrêté* van Jacques Audiard."

Zoals het meisje in de film dat bijvoorbeeld niet weet dat men eigenlijk méerderjarig moet zijn om iemand alleen te mogen bezoeken.

"Precies. Die vereniging dient dus om dit soort problemen op te lossen. Veel bezoekers komen ook zeer lang op voorhand naar de gevangenis, omdat ze zo bang zijn om te laat te komen en het bezoek te missen. Die wachttijd bood dus ook de geschikte gelegenheid om naar hun verhalen te luisteren. De diversiteit van al die verhalen fascineerde mij, maar het riep ook allerlei vragen en bedenkingen op. Het kan bijvoorbeeld erg confronterend zijn om vrouwen te ontmoeten die van iemand blijven houden, ook al heeft hij soms vreselijke dingen gedaan. Of vrouwen die hun tijdsbesteding en dus hun leven totaal in functie stellen van een gedetineerde. Maar ook vrouwen voor wie de gevangenschap van hun man een soort bevrijding kan betekenen. Een bedenking die toen regelmatig terugkwam, was dat sommige van die vrouwen zich

426
Film & TV